

Η χάρη που ζήτησε ο Όσιος Ονούφριος - ευλογία για τους πιστούς!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Λίγο πριν αποδημήσει εις Κύριον ο Όσιος Ονούφριος αποκάλυψε στον Όσιο Παφνούτιο ότι ζήτησε μια χάρη από τον Θεό, μια χάρη που δίνει μεγάλη ευλογία σε εμάς τους πιστούς. Όπως διασώθηκε μέχρι τις μέρες μας, η χάρη αυτή ήταν η εξής: **«Όποιος κάνει το μνημόσυνό μου και με γιορτάσει ή γράψει ή διηγηθεί τη ζωή μου, να μην του έλθει πειρασμός από τον διάβολο. Και όστις ευρεθεί εις κίνδυνον θαλάσσης ή θυμόν δικαστού ή εις άλλην τινα στενοχωρίαν και σε επικαλεσθή λέγων: «Παντοδύναμε Κύριε δια πρεσβειών του δούλου σου Ονουφρίου, ελέησόν με», παρακαλώ την βασιλείαν σου, καθώς μου έταξες, επάκουσον της δεήσεως αυτού».**

Το θαυμαστό αυτό γεγονός αναφέρεται στο βιβλίο του Γεωργίου Μηλίτση, με τίτλο: «Ο Όσιος Ονούφριος», από το οποίο παραθέτουμε το χαρακτηριστικό απόσπασμα:

«Ο Όσιος Ονούφριος, πριν το τέλος του διηγήθηκε στον Όσιο Παφνούτιο τη ζωή του και τους πνευματικούς αγώνες του. Σε κάποια στιγμή, σταμάτησε να μιλάει και μετά από λίγο του λέει:

- Ας σταματήσουμε τα λόγια παιδί μου, και ας πάμε στην κατοικία μου.

Με χαρά και αγαλλίαση περπάτησαν τρία μίλια μέχρις όπου έφθασαν στην καλύβα του Οσίου Ονούφριου. Μπήκαν μέσα και αμέσως προσευχήθηκαν στον Κύριο τον οποίο ευχαρίστησαν που τους αξίωσε να συναντηθούν και να συνομιλήσουν για τον Θεό. Το ότι η ώρα πέρασε χωρίς να το καταλάβουν φαινόταν από το ηλιοβασίλεμα. Ξαφνικά στη μέση του κελλιού βλέπουν ένα ψωμί μεγάλο και ωραιότατο. Τότε ο Όσιος Ονούφριος λέει:

-Σήκω παιδί μου, φάε και πιες ό,τι μας έστειλε ο Κύριος, γιατί είσαι πολύ ταλαιπωρημένος από την πεζοπορία και αν δεν φας κινδυνεύεις να αρρωστήσεις.

Ο φιλοξενούμενος απάντησε:

-Ζει Κύριος ο Σωτήρας μας μπροστά στον Οποίο βρισκόμαστε. Δεν θα φάω όμως, αν δεν φάμε μαζί με αδελφική αγάπη.

Τελικά, ο Όσιος Ονούφριος πείσθηκε να φάει και αυτός. Αφού σηκώθηκαν και έκαναν την προσευχή τους ξανακάθισαν να φάνε με ό,τι τους έστειλε ο Θεός. Ο Όσιος Ονούφριος έκοψε με τα χέρια του το ψωμί σε κομμάτια και αφού έφαγαν δόξασαν τον Θεό. Στη συνέχεια ο καθένας ασχολήθηκε με ατομική προσευχή.

Όταν το φως της μέρας επέτρεπε να δεις καλά το πρόσωπο του άλλου, ο Όσιος Παφνούτιος βλέπει ότι η όψη του προσώπου του Οσίου Ονούφριου ήταν χλωμή, και αλλοιωμένη. Φοβισμένος τον ρώτησε γιατί συμβαίνει αυτό. Αυτός απάντησε:

- Μη φοβηθείς αδελφέ, γιατί ο αγαθότατος και σπλαγχνικός Κύριος σε έστειλε για να θάψεις το σώμα μου. **Να που σήμερα τελειώνει η παροικία μου και φεύγει η ψυχή μου για την ανείπωτη ευφροσύνη της ουρανίου μακαριότητας και να θυμάσαι όταν πας στην Αίγυπτο να κηρύξεις στους μοναχούς και σε όλους τους χριστιανούς, ότι ζήτησα αυτή την χάρη από τον Θεό: όποιος κάνει το μνημόσυνό μου, και με γιορτάσει ή γράψει ή διηγηθεί την ζωή μου, να μην του έλθει πειρασμός από τον διάβολο.**

- Άγιε Πάτερ, δώσε μου την ευλογία να μείνω εδώ το υπόλοιπο της ζωής μου.

- Δεν σε έστειλε ο Θεός να μείνεις εδώ, αλλά μόνο να θάψεις το σώμα μου και να ευφρανθείς με τους Οσίους δούλους Του, που μένουν σε αυτή την έρημο, και να κηρύξεις στους φιλόχριστους τον τρόπο ζωής τους για την δόξα του Θεού και για να τους μιμηθούν όσο μπορούν.

Έπεσε στα πόδια του ο Παφνούτιος και του είπε:

- Άγιε Πάτερ, γνωρίζω ότι όσα ζητήσεις από τον Θεό θα σου τα δώσει, εξαιτίας των αγώνων σου. Σε παρακαλώ πολύ, να με ευλογήσεις να γίνω όμοιός σου στην αρετή, να πάρω από τον Θεό την ίδια δόξα και όμοιο στεφάνι στην αιώνια ζωή.

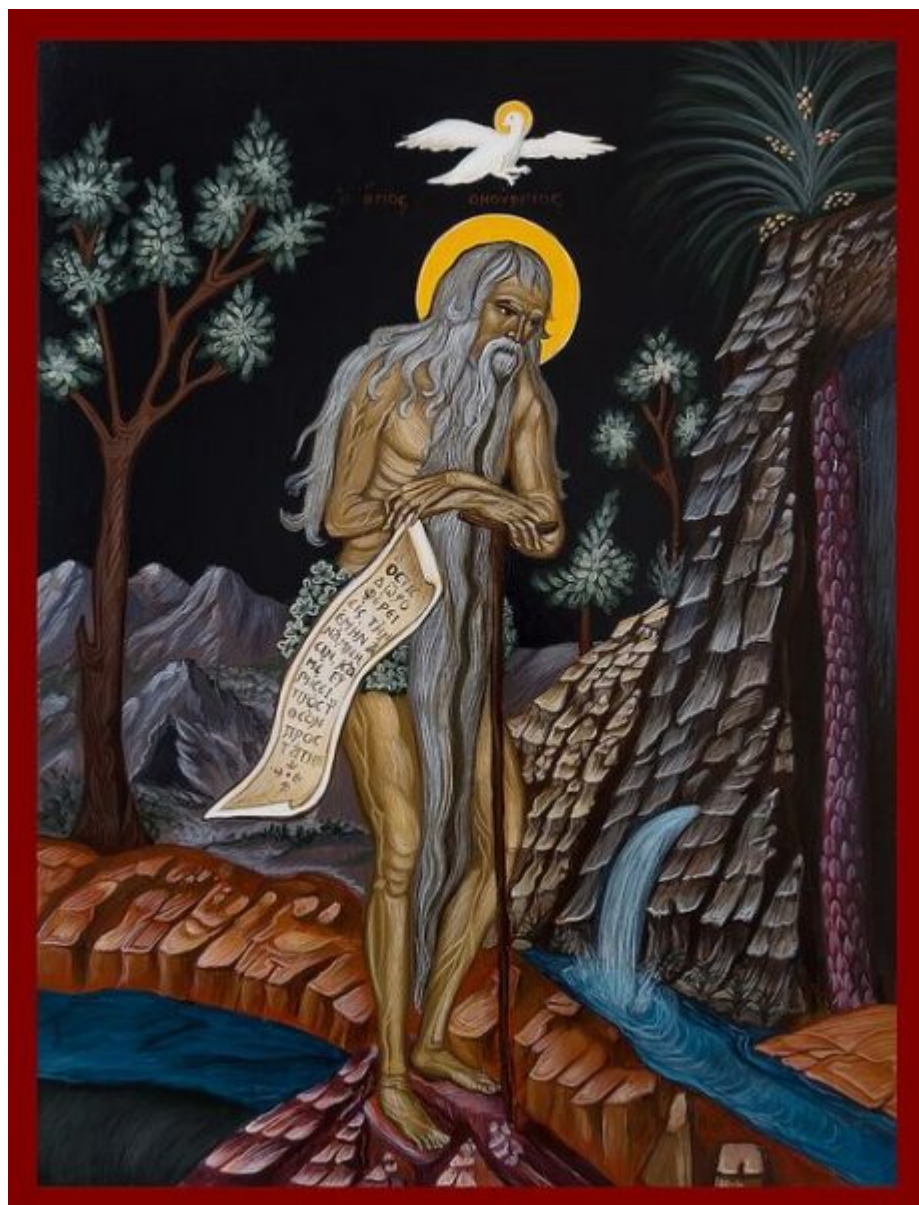
- Ο Κύριος να μην σε λυπήσει για αυτό που ζήτησες, αλλά να σε ευλογήσει και να σε στηρίξει στην αγάπη Του, να σε λυτρώσει από κάθε αμαρτία, πειρασμό του εχθρού και να εκπληρώσει την επιθυμία σου. Οι Άγγελοι Του να σε σκεπάσουν και να σε φυλάξουν από τις επιβολές του εχθρού, για να μην σου βρει ο ψυχοφθόρος κανένα φταίξιμο την ώρα της κρίσης. Η ευλογία της Παναγίας Τριάδος ας είναι μαζί σου, τώρα και στην ατέλειωτη αιωνιότητα.

Προσευχή του Οσίου Ονουφρίου

Στην συνέχεια, ο Όσιος Ονούφριος γονάτισε, ύψωσε τα χέρια και το βλέμμα του στον ουρανό και με δάκρυα στα μάτια προσευχήθηκε λέγοντας

— Ύψιστε Κύριε, που η δύναμή Σου είναι ανεξιχνίαστη και η δόξα Σου ακατανόητη και ανέκφραστη, το δε έλεός Σου άπειρο και αμέτρητο, υμνώ, ευλογώ, προσκυνώ και δοξάζω εσένα που πόθησα από την νεότητά μου και Σένα ακολούθησα. Επάκουσέ με Σε παρακαλώ. Εσύ που φρόντισες για μένα τον φτωχό και απομάκρυνες από τις ανάγκες την ψυχή μου και δεν με εγκατέλειπες στα χέρια των εχθρών μου αλλά έδωσες ζωή στην καρδιά μου. Σε ικετεύω Κύριε, σκέπασόν με με την ευλογία Σου, για να μη ταραχτεί η ψυχή μου από τους δαίμονες όταν χωρισθεί από το σώμα, αλλά παράλαβέ την με τους Αγίους Αγγέλους σου και κατάταξέ την όπου επισκοπεί το φως του προσώπου Σου, γιατί είσαι ευλογητός και δοξασμένος εις τους αιώνες.

Μην ξεχνάς πολυέλεε τους πιστούς. Όσους βρεθούν σε κίνδυνο και προσευχηθούν λέγοντας: “Παντοδύναμε Κύριε, με τις πρεσβείες του δούλου Σου Ονουφρίου ελέησέ με”· άκουσέ τους Σε παρακαλώ και χάρισέ τους την Βασιλεία Σου, όπως μου έταξες”.

Πηγή: «Ὁ ὉΣΙΟΣ ὈΝΟΫΦΡΙΟΣ», Γεωργίου Μηλίτση, Τρίκαλα 2008